

Ročník 1977

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 14

Vydána dne 15. července 1977

Cena Kčs

OBSAH:

40. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj o zvyšování kvalifikace a hodnocení tvůrčí způsobilosti vědeckotechnických pracovníků
41. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky o vzájemných bezvízových cestách státních občanů Československé socialistické republiky a státních občanů Mongolské lidové republiky
42. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

40

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj

ze dne 8. července 1977

o zvyšování kvalifikace a hodnocení tvůrčí způsobilosti vědeckotechnických pracovníků

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj v dohodě s Československou akademií věd, s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem výstavby a techniky České socialistické republiky a ministerstvem výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 52 písm. a) bodu 4 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

vývojové základny, na vysokých školách, v organizacích a pracovištích výzkumné a vývojové základny v rámci výrobních hospodářských jednotek, případně v jiných organizacích, v nichž platové a mzdové předpisy vyžadují vědeckotechnickou kvalifikaci pro výkon některých funkcí nebo s ní spojují možné platové a mzdové důsledky.

Č Á S T I

VĚDECKOTECHNIČTÍ PRACOVNÍCI A VĚDECKOTECHNICKÉ KVALIFIKAČNÍ STUPNĚ

§ 1

Tato vyhláška upravuje systém získávání a zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků v centrálně řízených organizacích výzkumné a vý-

§ 2

Vědeckotechničtí pracovníci¹⁾ jsou tvůrčí pracovníci, kteří dále rozpracovávají poznatky základního nebo aplikovaného výzkumu, ověřují jejich použitelnost v konkrétních podmínkách, navrhuji společenské praxi inovační změny a podílejí se na jejich uskutečňování a jejichž tvůrčí způsobilost byla ověřena přiznáním vědeckotechnického kvalifikačního stupně [dále jen „stupeň“].

¹⁾ Podtržila 94 jednotné klasifikace zaměstnání vydané podle vyhlášky Federálního statistického úřadu č. 129/1971 Sb.

§ 3

[1] Při hodnocení a ověřování tvůrčí způsobilosti vědeckotechnických pracovníků se rozlišují tři stupně, pro jejichž přiznání platí tyto předpoklady:

- a) Pro přiznání stupně III prokázaná schopnost pracovníka aplikovat vědecké poznatky při řešení navazujících výzkumných a vývojových úkolů a podílet se při zavádění jejich výsledků do praxe; vyžaduje se způsobilost ke kolektivnímu řešení úkolů.
- b) Pro přiznání stupně II prokázaná schopnost pracovníka samostatně, netradičním způsobem řešit plánované výzkumné a vývojové úkoly s použitelným výsledkem, komplexně hodnotit výsledky vyřešených úkolů, seznamovat odbornou veřejnost s výsledky svých prací a napomáhat realizaci výsledků výzkumu a vývoje ve společenské praxi.
- c) Pro přiznání stupně I prokázaná schopnost pracovníka originálním způsobem řešit komplexní problémy významné z hlediska cílů vědeckotechnické politiky, řídit pracovní kolektivy jak při řešení výzkumných a vývojových úkolů, tak při jejich realizaci, a zvyšovat kvalifikaci svěřených pracovníků.

[2] Přiznáním stupně III se ověřuje základní tvůrčí způsobilost, přiznáním stupně II resp. I vyšší tvůrčí způsobilost.

ČÁST II

ZÍSKÁVÁNÍ A ZVYŠOVÁNÍ KVALIFIKACE
VĚDECKOTECHNICKÝCH PRACOVNÍKŮ

§ 4

[1] Příprava k získání kvalifikace vědeckotechnického pracovníka a další zvyšování jeho kvalifikace probíhá podle plánu osobního rozvoje pracovníka a je nedílnou součástí jeho pracovních úkolů.

[2] Plán osobního rozvoje pracovníka vychází ze současných i perspektivních potřeb a úkolů pracoviště, ze zařazení pracovníka v pracovním procesu a ze závěrů jeho periodických atestací. Obsahuje program komplexně pojatého odborného růstu pracovníka. Stanoví zejména cíle, úkoly, lhůty a způsob průběžné a závěrečné kontroly, délku příslušného cyklu organizovaného zvyšování kvalifikace (§ 6 odstavec 2), jakož i praxe a stáže, které má pracovník absolvovat.

[3] Plán osobního rozvoje pracovníka připravuje podle pokynů vedoucího organizace a za účasti pracovníka jeho přímý nadřízený a schvaluje jej vedoucí organizace.

§ 5

[1] Péče o zvyšování kvalifikace pracovníků patří k povinnostem všech vedoucích pracovníků. Výsledky práce na tomto úseku se hodnotí jako jejich ostatní základní úkoly.

[2] Vedoucí pracovníci jsou povinni vytvářet materiálně technické a jiné podmínky potřebné k soustavnému zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků.

§ 6

[1] Ke zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků lze využívat všech forem výchovy a vzdělávání dospělých na vysokých školách i v podnikové a mimoškolské výchově a vzdělávání.

[2] Získávání a zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků se uskutečňuje ve třech cyklech podle stupně vědeckotechnické kvalifikace, k němuž směřuje.

§ 7

[1] V základním cyklu se připravují pracovníci s vysokoškolským vzděláním k získání základní tvůrčí způsobilosti. Vedoucí organizace do něho vybírá pracovníky, kteří se již zúčastnili řešení výzkumných či vývojových úkolů a získali počáteční zkušenosti z uplatňování jejich výsledků v praxi. Vedoucí organizace určí v každém jednotlivém případě zkušeného školitele, který pomáhá pracovníku při zvyšování kvalifikace a hodnotí plnění jeho plánu osobního rozvoje.

[2] V základním cyklu jsou hlavními formami zvyšování kvalifikace organizované, komplexně pojaté odborné vzdělávání a vedení při výkonu pracovní funkce. Vzdělávání se uskutečňuje zejména kursy, semináři, přednáškami, postgraduálním studiem na vysokých školách, konzultacemi, studijními pobyty v tuzemsku i v zahraničí.

§ 8

[1] Ve vyšším cyklu se připravují pracovníci k dosažení vyšší tvůrčí způsobilosti, již odpovídá vědeckotechnický kvalifikační stupeň II. Vedoucí organizace do něho vybírá pracovníky, kteří již dosáhli stupně III a ve své praxi i studiu osvědčili předpoklady pro další zvyšování tvůrčí způsobilosti.

[2] Vedle forem uplatňovaných v základním cyklu se v tomto cyklu využívá praxe ve výkonu svěřené funkce a na ni navazujícího samostatného studia.

[3] V průběhu vyššího cyklu musí pracovník zejména získat zkušenosti v samostatném řešení problémů, ve spolupráci s praxí při realizaci inovací, v obhajobě vlastních výsledků, v jejich zveřejňování a v poradenské činnosti.

§ 9

[1] V nejvyšším cyklu se připravují pracovníci k dosažení vyšší tvůrčí způsobilosti, již odpovídá vědeckotechnický kvalifikační stupeň I. Vedoucí organizace do něho zařazuje na základě užšího náročného výběru pracovníky, kteří již dosáhli vědeckotechnického kvalifikačního stupně II. Přitom přihlíží zvláště ke schopnosti pracovníka zvládnout

systematicky širokou odbornou tematiku, vést kolektiv lidí, rozvíjet jejich schopnosti a mobilizovat je k řešení náročných úkolů.

[2] V tomto cyklu se uplatní zejména samostatné studium a plánovitě ukládání úkolů zvláště náročných na pohotovost a všestranné uplatnění tvůrčích schopností. Obsahem zvyšování kvalifikace je zejména studium otázek práce s lidmi a řízení tvůrčí činnosti, zvládnutí problémů odborných i otázek politického, ekonomického a sociálního rozvoje společnosti, dále metody výkonu řídicích, koncepčních, prognostických, výchovných, poradenských a podobných činností.

Č Á S T I I I

PŘÍZNÁVÁNÍ VĚDECKOTECHNICKÝCH KVALIFIKAČNÍCH STUPŇŮ

§ 10

[1] Stupeň II se zpravidla přiznává vědeckotechnickým pracovníkům, kteří již získali stupeň III, stupeň I se zpravidla přiznává vědeckotechnickým pracovníkům, kterým byl již přiznán stupeň II.

[2] Vědeckotechnický kvalifikační stupeň může být výjimečně přiznán i pracovníku s nižším než vysokoškolským vzděláním, prokázal-li výsledky své práce, že si osvojil znalosti na úrovni vysokoškolského vzdělání.

§ 11

[1] O přiznání stupně pracovníku rozhoduje resortní atestační komise, zřízená u ústředního orgánu nadřízeného organizaci, k níž je pracovník v pracovním poměru.

[2] Ústřední orgán může zřídit několik resortních atestačních komisí. V tom případě jim vymezí okruhy organizací, o jejichž návrzích rozhodují, a ve sporných případech rozhoduje o tom, která z komisí je k projednání návrhu příslušná.

[3] Na základě dohody zúčastněných ústředních orgánů lze zřídit společnou resortní atestační komisi.

§ 12

[1] Stupeň přiznaný resortní atestační komisí má platnost pro všechny organizace, o jejichž návrzích na přiznání stupňů resortní atestační komise rozhoduje.

[2] Při přechodu vědeckotechnického pracovníka do jiné organizace, o jejichž návrzích na přiznání stupňů rozhoduje jiná resortní atestační komise, může vedoucí této organizace po vyjádření atestační komise organizace uznat platnost přiznaného stupně i pro tuto organizaci, nestanoví-li jinak ústřední orgán této organizaci nadřízený.

§ 13

[1] Resortní atestační komise má nejméně dva vět členů. Jejího předsedu a členy jmenuje vedoucí ústředního orgánu, u něhož se komise zřizuje, a to předsedu, případně i některé další členy z vedoucích pracovníků ústředního orgánu, ostatní členy z vedoucích pracovníků středního článku řízení a zástupců realizační praxe a z odborníků nejvyšší kvalifikace v příslušných oborech, zejména například z vědeckých a vědeckopedagogických pracovníků ČSAV, SAV a vysokých škol a výzkumných a vývojových pracovníků nejvyšší kvalifikace. Členem resortní atestační komise je zástupce příslušného odborového orgánu a zpravidla i zástupce federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, popřípadě ministerstva výstavby a techniky republiky. Předseda komise může k jejímu jednání přizvat další odborníky, kteří se ho účastní s hlasem poradním, nebo si vyžádat posudky dalších odborníků nebo institucí.

[2] Ke jmenování za člena resortní atestační komise je třeba souhlasu organizace (orgánu), jehož je ten, kdo má být jmenován, pracovníkem.

[3] Vedoucí ústředního orgánu, u něhož se resortní atestační komise zřizuje, určí způsob zajišťování administrativních prací spojených s činností komise, zejména vedení evidence rozhodnutí.

§ 14

[1] Návrh na rozhodnutí resortní atestační komise předkládá této komisi vedoucí organizace, k níž je pracovník v pracovním poměru.

[2] Jde-li o organizaci, která není přímo řízena ústředním orgánem, předkládá návrhy její vedoucí prostřednictvím orgánu, který v oboru působnosti tohoto ústředního orgánu plní funkci středního článku řízení.

[3] Orgán uvedený v odstavci 2 usměrňuje vypracovávání návrhů pro resortní atestační komisí v podřízených organizacích, posuzuje tyto návrhy po stránce věcné i formální a podle potřeby je vrací podřízené organizaci k doplnění. Při předložení návrhu resortní atestační komisí vyjadřuje k němu své stanovisko.

[4] Neodpovídá-li obsah návrhu podle odstavce 1 navrženému vědeckotechnickému kvalifikačnímu stupni, může orgán uvedený v odstavci 2 návrh zamítnout nebo při předložení návrhu resortní atestační komisí navrhovaný vědeckotechnický kvalifikační stupeň snížit.

[5] Vedoucí organizace, který předkládá návrh na rozhodnutí resortní atestační komise, zabezpečí předchozí projednání návrhu v orgánech společenských organizací a v atestační komisí organizace.

[6] Návrhy na přiznání stupně vedoucím organizací přímo řízených ústředním orgánem a předsedům atestačních komisí těchto organizací předkládá resortní atestační komisí pověřený náměstek

{zástupce} vedoucího příslušného ústředního orgánu. Vypracování návrhů na přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně vedoucím organizací, které nepodléhají přímo ústřednímu orgánu, a předsedům atestačních komisí těchto organizací zajišťuje orgán uvedený v odstavci 2 a předkládá je resortní atestační komisi.

§ 15

(1) Resortní atestační komise je schopna usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina členů. Návrh je přijat, hlasuje-li pro něj nadpoloviční většina přítomných členů, nejméně však čtyři členové. Hlasování je veřejné. O jednání komise se pořizuje zápis.

(2) Resortní atestační komise je oprávněna si vyžádat od navrhovatele další doplnění podkladů nezbytné k objektivnímu rozhodnutí. Svým rozhodnutím resortní atestační komise buď přiznává navrhovaný vědeckotechnický kvalifikační stupeň, popřípadě přiznává stupeň nižší, nebo návrh zamítne.

(3) Resortní atestační komise sdělí své rozhodnutí navrhovateli do třiceti dnů od zasedání komise, na němž rozhodla. Zamítavé rozhodnutí musí být zdůvodněno. Proti zamítavému rozhodnutí může navrhovatel do dvou měsíců od doručení rozhodnutí podat resortní atestační komisi rozklad. Podává-li rozklad vedoucí organizace, projedná jej v atestační komisi organizace.

(4) Byl-li návrh na přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně zamítnut, lze další návrh, odůvodněný nově vzniklými skutečnostmi, podat nejdříve po roce od rozhodnutí o předcházejícím návrhu.

(5) Vedoucí organizace oznámí písemně rozhodnutí resortní atestační komise pracovníku do patnácti dnů od doručení rozhodnutí. Záznamy o rozhodnutích resortní atestační komise se zakládají do osobních spisů pracovníka.

Č Á S T I V

PERIODICKÉ HODNOCENÍ VÝVOJE TVŮRČÍ ZPŮSOBILOSTI (PERIODICKÉ ATESTACE) VĚDECKOTECHNICKÝCH PRACOVNÍKŮ

§ 16

(1) Periodickou atestací se hodnotí pracovní výsledky vědeckotechnického pracovníka a plnění plánu jeho osobního rozvoje v uplynulém období. Toto období je nejdéle čtyřleté.

(2) Závěry periodické atestace mají povahu doporučení pro vedoucího organizace.

§ 17

(1) Periodické atestace vědeckotechnických pracovníků provádějí atestační komise zřízené v organizacích uvedených v § 1 (atestační komise orga-

nizace}. Vyžaduje-li to velikost organizace nebo tematická členitost její výzkumné či vývojové činnosti, může být zřízeno několik atestačních komisí. Složení atestační komise organizace schvaluje pro organizace přímo řízené ústředním orgánem tento ústřední orgán, pro ostatní organizace orgán plnící funkci středního článku řízení. Atestační komise organizace se také vyjadřuje k návrhům, které vedoucí organizace předkládá resortní atestační komisi.

(2) Předsedou komise je vedoucí organizace nebo jiný vedoucí pracovník organizace jím pověřený. Vedoucí organizace jmenuje nejméně čtyři další členy komise, z nichž nejméně po jednom členu z řad odborníků činných jednak v oborově příbuzných výzkumných nebo vývojových pracovištích, jednak v oblasti realizační praxe, a to se souhlasem jejich vedoucích. Dalšími členy komise jsou zástupci společenských organizací na pracovišti, jmenovaní na jejich návrh.

(3) Pro hodnocení jednotlivých pracovníků může předseda komise přizvat k jejímu jednání další odborníky, kteří se ho účastní s hlasem poradním, nebo si od nich vyžádat písemné posudky.

(4) Vedoucí hodnoceného pracovníka určený vedoucím organizace připraví podle jeho pokynů pro jednání komise potřebné podklady s návrhem závěrů a zúčastní se jednání komise bez práva hlasovat. Hodnocený pracovník připojí k návrhu závěrů své stanovisko.

§ 18

(1) Atestační komise organizace je schopna usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina členů. Návrh je přijat, hlasuje-li pro něj nadpoloviční většina přítomných členů, nejméně však tři členové. Hlasování je veřejné. O jednání komise se pořizuje zápis. Vedoucí hodnoceného pracovníka mu do patnácti dnů písemně oznámí závěry z periodické atestace.

(2) Periodické atestace vedoucích organizací a předsedů atestačních komisí organizací provádějí resortní atestační komise na základě podkladů připravených pracovníky, které tím pověří příslušný ústřední orgán; u vedoucích organizací, které nepodléhají přímo ústřednímu orgánu, a u předsedů atestačních komisí těchto organizací připravuje tyto podklady pracovník pověřený orgánem, který plní funkci středního článku řízení. Závěry z těchto atestací resortní atestační komise písemně oznámí hodnoceným do třiceti dnů. Jde-li o vedoucího nebo předsedu atestační komise organizace, která nepodléhá přímo ústřednímu orgánu, činí resortní atestační komise toto oznámení prostřednictvím orgánu, který plní úlohu středního článku řízení.

(3) Plán periodických atestací je součástí plánu kádrové práce organizace.

§ 19

(1) Závazným obsahem závěrů atestační komise organizace při periodických atestacích je zhodnocení vývoje tvůrčí způsobilosti pracovníka na základě zhodnocení výsledků jeho práce a plnění plánu jeho osobního rozvoje a stanovisko k dosažení vědeckotechnickému kvalifikačnímu stupni pracovníka.

(2) Záznamy o závěrech z periodických atestací se zakládají do osobních spisů pracovníků.

Č Á S T V

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 20

Při hodnocení pracovníků a přípravě návrhů na přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně se vychází ze zásad uvedených v příloze k této vyhlášce.

§ 21

(1) Resortní atestační komise zřízené podle § 11 vyhlášky č. 32/1976 Sb. plní funkci resortních atestačních komisí podle § 11 této vyhlášky, atestační komise pracovišť zřízené podle § 16 citované vyhlášky plní funkci atestačních komisí organizací podle § 17 této vyhlášky.

(2) Vědeckotechnické kvalifikační stupně přiznané a opatření učiněná podle vyhlášky č. 32/1976 Sb. jsou vědeckotechnickými kvalifikačními stupni přiznanými a opatřeními učiněnými podle této vyhlášky.

§ 22

Zrušuje se vyhláška č. 32/1976 Sb., o vědeckotechnických pracovnících v centrálně řízených organizacích výzkumné a vývojové základny.

§ 23

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1977.

Ministr:

Ing. Šupka v. r.

Příloha k vyhlášce č. 40/1977 Sb.

Z Á S A D Y

pro hodnocení pracovníků v návrzích na přiznání vědeckotechnických kvalifikačních stupňů

A. Předpoklady a složky tvůrčí způsobilosti vědeckotechnických pracovníků

(1) Tvůrčí způsobilost vědeckotechnického pracovníka je založena na teoretických vědomostech, profesních dovednostech a zkušenostech.

(2) Teoretické vědomosti jsou zásadně dány absolvovaným vysokoškolským vzděláním a dále se rozvíjejí účastí pracovníka na systému zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků.

(3) Profesními dovednostmi jsou zejména:

- a) ovládání metodologie řešení výzkumných nebo vývojových úkolů v daném oboru;
- b) schopnost úspěšně řešit výzkumné nebo vývojové úkoly, přinášet při tomto řešení pro daný účel nové, původní poznatky a pracovat úspěšně jako člen řešitelských kolektivů a kolektivů ustavených na pomoc realizaci výsledků výzkumu a vývoje;
- c) schopnost vyhodnocovat výsledky řešení výzkumných nebo vývojových úkolů jednak z hlediska požadavků kladených na daný úkol nebo

příslušný obor, jednak i v širších společenských souvislostech;

- d) ovládání metodicko-organizačních stránek procesu řešení výzkumných a vývojových úkolů a podmínek realizace jejich výsledků až po schopnost řídit výzkumné nebo vývojové práce;
- e) schopnost již při zakládání a řešení výzkumných a vývojových úkolů předvídat možné podmínky a problémy jejich realizace a účinně napomáhat při zavádění výsledků výzkumu a vývoje do praxe.

(4) Vzájemné proporce mezi profesními dovednostmi se mohou přitom měnit, zejména v návaznosti na úkoly spadající do různých fází výzkumného cyklu, v souvislosti s výkonem řízení výzkumných a vývojových prací apod.

B. Výsledky práce vědeckotechnických pracovníků

(1) Předpokladem objektivního zhodnocení výsledků práce vědeckotechnického pracovníka a jejich průkazného uplatnění v návrzích na přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně je vy-

stízná charakteristika těchto výsledků, přihlížející zejména

- a) k fázi cyklu výzkum-vývoj-výroba, v níž bylo výsledků dosaženo, a ke způsobu zapojení pracovníka do dělby práce v příslušné fázi;
- b) k povaze a významu osobního podílu pracovníka;
- c) k potenciálnímu i skutečnému společenskému významu výsledků z hlediska technickoekonomické nebo jiné prospěšnosti při realizaci a užití.

[2] Výsledky práce svědčící pro přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně se v návrzích předkládaných resortním atestačním komisím prokazují například:

- a) podanými přihláškami vynálezů a objevů a již udělenými ochrannými dokumenty na vynálezy a objevy,

- b) významnými technickými díly nebo jinými významnými realizačními akcemi, k jejichž provedení pracovník aktivně přispěl,
- c) úspěšně oponovanými výsledky řešení úkolů státních plánů rozvoje vědy a techniky, na nichž se pracovník aktivně podílel,
- d) úspěšně oponovanými výsledky řešení úkolů resortních, popř. oborových a podnikových (ústavních), na nichž se pracovník aktivně podílel,
- e) významnými zlepšovacími návrhy realizovanými nebo přijatými,
- f) výsledky publikační činnosti pracovníka,
- g) pracemi rozvíjejícími metodologii nebo technologii zpracování informací, popřípadě rozborů směřujícími k uplatnění výsledků výzkumu a vývoje v praxi (za podmínky, že jde o výsledky řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky),

41

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. dubna 1977

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky
o vzájemných bezvízových cestách státních občanů Československé socialistické republiky
a státních občanů Mongolské lidové republiky**

Dne 20. prosince 1976 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky o vzájemných bezvízových cestách státních občanů Československé socialistické republiky a státních

občanů Mongolské lidové republiky. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 12 dnem 24. dubna 1977.

Český text Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky
o vzájemných bezvízových cestách státních občanů Československé socialistické republiky
a státních občanů Mongolské lidové republiky**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Mongolské lidové republiky vedeny přáním prohlubovat přátelské styky mezi oběma státy a ve snaze dále ulehčit vzájemné cesty státních občanů obou států a přispět tak k dalšímu poznávání úspěchů socialistické výstavby a života lidu obou zemí, rozhodly se uzavřít tuto Dohodu a k tomu účelu jmenovaly svými zmocněnci:

Vláda Československé socialistické republiky
Františka Krájčira,

I. náměstka ministra zahraničních věcí
Československé socialistické republiky

Vláda Mongolské lidové republiky

Zandangijna Enebiše,

mimořádného a zplnomocněného velvyslance
Mongolské lidové republiky
v Československé socialistické republice,

kteří po výměně plných mocí, jež shledali v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

Článek 1

Státní občané smluvních stran jsou zproštěni vízové povinnosti v rozsahu a za podmínek stanovených v této Dohodě.

Článek 2

Státní občané jedné smluvní strany, kteří mají trvalé bydliště na jejím území nebo na území jiného socialistického státu a jsou držiteli některého z platných cestovních dokladů uvedených v Příloze k této Dohodě, mohou cestovat bez víz druhé smluvní strany na její území za účelem přechodného pobytu nebo průjezdu.

Článek 3

1. Státní občané smluvních stran mohou cestovat na návštěvu na základě platných cestovních dokladů, za podmínky, že obdrží od příbuzných nebo známých pozvání ověřené příslušnými orgány té smluvní strany, na jejíž území se má cesta konat.

2. Pozvání může být ve výjimečných případech nahrazeno telegramem ověřeným stejným způsobem, jak stanoví odstavec 1 tohoto článku.

Článek 4

Nezletilé osoby, které nemají vlastní cestovní doklad, opravňující je k překročení státních hranic, musí být zapsány v cestovním dokladu podle vnitrostátních předpisů smluvních stran. Při cestách podle ustanovení článku 3 této Dohody musí být nezletilé osoby zapsány i do pozvání.

Článek 5

Státní občané smluvních stran mohou překračovat státní hranice Československé socialistické republiky a Mongolské lidové republiky na hraničních přechodech otevřených pro mezinárodní cestovní ruch.

Článek 6

1. Státní občané jedné smluvní strany, kteří cestují služebně na území druhé smluvní strany, mohou pobývat na jejím území po dobu svého služebního přidělení. Toto ustanovení se vztahuje i na členy jejich rodin.

2. Státní občané jedné smluvní strany, přijíždějící na území druhé smluvní strany v souladu s ustanovením článku 3 této Dohody, mohou přechodně pobývat na jejím území po dobu 30 dní ode dne překročení státních hranic. Příslušné orgány přijímajícího státu mohou v odůvodněných případech se souhlasem příslušné diplomatické mise nebo konzulárního úřadu prodloužit dobu pobytu v rámci platnosti cestovního dokladu, nejdéle však na dobu 6 měsíců včetně prodloužení.

3. Průjezd územím smluvních stran musí být uskutečněn ve lhůtách stanovených jejich vnitrostátními předpisy.

Článek 7

1. Státní občané jedné smluvní strany jsou povinni po dobu pobytu na území druhé smluvní strany dodržovat její vnitrostátní předpisy.

2. Ustanovení této Dohody se nedotýkají práva smluvních stran odmítnout nežádoucí osobě vstup na svá území a práva zkrátit pobyt státním občanům druhé smluvní strany nebo je vyhostit do domovského státu.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu oznámí zkrácení doby pobytu nebo vyhoštění diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu státu, jehož je osoba státním občanem.

Článek 8

1. Příslušné orgány smluvních stran se o zavedení nových nebo změně platných cestovních dokladů a pozvání podle článku 3 odstavce 1 vzájemně uvědomí a zároveň si zašlou jejich vzory diplomatickou cestou, a to nejpozději 30 dnů před jejich vstupem v platnost.

2. Státní občané jedné smluvní strany, kteří ztratili svůj cestovní doklad na území druhé smluvní strany, musí o tom vyrozumět příslušný orgán této smluvní strany, který jim bezplatně vydá potvrzení o ztrátě dokladu.

3. Na základě potvrzení, uvedeného v odstavci 2 tohoto článku, vyhotoví diplomatická mise nebo konzulární úřad státu, jehož je osoba státním občanem, náhradní cestovní doklad, který ji opravňuje k návratu do státu trvalého pobytu nebo k pokračování v cestě. Výjezd na náhradní cestovní doklad se řídí předpisy smluvní strany, na jejímž území došlo ke ztrátě dokladu.

Článek 9

1. Státní občané jedné smluvní strany, kteří se hodlají trvale usídlit na území druhé smluvní strany nebo tam pobývat po dobu delší než 6 měsíců, jsou povinni si opatřit vstupní vízum druhé smluvní strany.

2. Státní občané jedné smluvní strany, kteří trvale žijí na území druhé smluvní strany, mohou cestovat do domovského státu bez víz státu trvalého pobytu.

3. Státní občané jedné smluvní strany, kteří trvale žijí na území druhé smluvní strany, mohou cestovat na území třetího státu v souladu s předpisy té smluvní strany, na jejímž státním území trvale žijí.

Článek 10

Příslušné orgány smluvních stran se budou podle potřeby vzájemně informovat o otázkách, které jsou spojeny s prováděním této Dohody.

Článek 11

Dnem, kdy vstoupí v platnost tato Dohoda, pozbyvají platnosti

- dohoda o zrušení vízové povinnosti na diplomatické, služební a zvláštní pasy, sjednaná výměnou nót 4. května 1956 a
- dohoda o zrušení vízové povinnosti u držitelů národních pasů, kteří cestují za služebním účelem, sjednaná výměnou nót 2. ledna 1963.

Článek 12

Tato Dohoda vstoupí v platnost třicátým dnem po výměně nót, potvrzujících její schválení v souladu s právními předpisy smluvních stran a zůstane v platnosti ještě 6 měsíců ode dne, kdy bude jednou ze smluvních stran písemně vypovězena.

Sepsáno v Praze dne 20. prosince 1976 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, mongolském a ruském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. V případě rozdílného výkladu je rozhodující ruský text.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

František Krajčír v. r.

Za vládu

Mongolské lidové republiky:

Zandangiyn Enebiš v. r.

PŘÍLOHA**k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky
o vzájemných bezvízových cestách státních občanů Československé socialistické republiky
a státních občanů Mongolské lidové republiky**

Cestovními doklady, vydávanými orgány Československé socialistické republiky, jsou:

Diplomatický pas
Zvláštní pas
Služební pas
Cestovní pas
Cestovní průkaz
Cestovní příloha k občanskému průkazu
Cestovní příloha k občanskému průkazu s fotografií pro děti do 15 let.

Cestovními doklady, vydávanými orgány Mongolské lidové republiky, jsou:

Diplomatický pas
Služební pas
Národní pas pro cesty do ciziny
Potvrzení k návratu do Mongolské lidové republiky (cestovní průkaz)
Vložka k zahraničním pasům (2 druhy)
Průkaz (pas) pro zahraniční cestu

DODATKOVÝ PROTOKOL**k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky
o vzájemných bezvízových cestách státních občanů Československé socialistické republiky
a státních občanů Mongolské lidové republiky ze dne 20. prosince 1976****Článek 1**

1. Soukromé cesty podle článku 3 Dohody se mohou uskutečňovat na pozvání osob, které se zdržují na území jedné ze smluvních stran nejméně 6 měsíců.

2. Výjimečnými případy ve smyslu odstavce 2 článku 3 Dohody se rozumějí těžká onemocnění nebo úmrtí.

Článek 2

Pozvání se sepisují v ruském jazyce a platí po dobu jednoho roku ode dne vydání.

Článek 3

Státní občané jedné smluvní strany mohou uskutečňovat individuální nebo kolektivní turistické cesty na území druhé smluvní strany na základě

dohody mezi organizacemi cestovního ruchu obou smluvních stran.

Článek 4

Tento Dodatkový protokol je nedílnou součástí Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky o vzájemných bezvízových cestách státních občanů Československé socialistické republiky a státních občanů Mongolské lidové republiky ze dne 20. prosince 1976.

Sepsáno v Praze dne 20. prosince 1976 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, mongolském a ruském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. V případě rozdílného výkladu je rozhodující ruský text.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

František Krajčír v. r.

Za vládu
Mongolské lidové republiky:

Zandangijn Enebiš v. r.

42

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 2. června 1977

**o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Vietnamské socialistické republiky**

Dne 21. března 1977 byla v Hanoji podepsána Dohoda o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnam-

ské socialistické republiky. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 14 dnem 5. května 1977. České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Cháoupek v. r.

DOHODA

**o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Vietnamské socialistické republiky**

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Vietnamské socialistické republiky

v zájmu dalšího upevnění a rozvoje přátelských
a bratrských vztahů mezi národy obou zemí na zá-
kladě marxismu-leninismu a proletářského interna-
cionalismu,

vedeny přáním rozšiřovat a uskutečňovat kul-
turní spolupráci mezi oběma zeměmi,

konstatující, že Dohoda o kulturní spolupráci
mezi Československou republikou a Vietnamskou
demokratickou republikou ze dne 20. března 1957
sehrála důležitou úlohu v rozvoji přátelství a spo-
lupráce národů obou států a přispěla k obohacení
vzájemných vztahů v oblasti kultury, osvěty a vědy,

rozhodly se uzavřít tuto dohodu:

Článek 1

Obě strany budou rozvíjet a prohlubovat spolu-
práci v oblasti kultury, umění, vědy, školství, tisku,
filmu, rozhlasu, televize, turistiky a tělesné vý-
chovy a sportu.

Článek 2

Obě strany budou napomáhat spolupráci a vý-
měně zkušeností v oblasti vysokého, středního
odborného a všeobecně vzdělávacího školství.

Za tímto účelem budou:

- a) podporovat uskutečňování výměn vědeckých
pracovníků, profesorů a expertů ke zvyšování
jejich kvalifikace, k přednáškám a k předávání
zkušeností;
- b) spolupracovat v oblasti přípravy kádrů s vysó-
koškolským, středoškolským a odborným vzdě-
láním, při přípravě kandidátských a doktor-
ských disertačních prací a při jejich obhajobě
v druhé zemi;
- c) podporovat vzájemnou výměnu studentů, aspi-
rantů, praktikantů a stážistů za účelem studia
na různých druzích škol, k osvojení druhého
jazyka, k získání praxe a k účasti na seminá-
řích a poskytovat jim k tomu stipendia;
- d) napomáhat navazování přímé spolupráce mezi
vysokými, středními a odbornými školami obou
zemí;
- e) poskytovat si vzájemně pomoc při vydávání
učebnic pro vysoké, střední a odborné školy a
uskutečňovat výměnu učebnic a jiných mate-
riálů.

Článek 3

V souladu s Úmluvou o vzájemném uznávání
ekvivalentnosti dokladů o absolvování středních,
středních odborných a vysokých škol a rovněž do-

kladů o udělení vědeckých hodností a titulů podepsanou v Praze v roce 1972 budou obě smluvní strany uznávat doklady o absolvovaném školním vzdělání a získaných vědeckých hodnostech a titulech.

Článek 4

Obě strany budou napomáhat poznávání národních kultur a umění druhé země.

Za tímto účelem budou obě strany podporovat:

- a) vysílání kulturních delegací a jednotlivých pracovníků k výměně zkušeností a informací;
- b) vzájemná vystoupení uměleckých kolektivů, jednotlivých umělců a setkání činitelů v oblasti kultury;
- c) pořádání uměleckých a informativních výstav;
- d) překládání významných literárních a uměleckých děl druhé strany a vzájemnou výměnu tiskovin, uměleckých časopisů, knih, fotografií a diapozitivů z oblasti kultury a umění;
- e) v rámci spolupráce mezi filmovými organizacemi obou zemí výměnu filmových odborníků a pracovníků, promítání filmů, pořádání filmových festivalů, výměnu uměleckých, dokumentárních, zpravodajských a vědeckopopulárních filmů.

Článek 5

Obě strany budou podporovat spolupráci a přímé styky mezi kulturními organizacemi, knihovnami, archivy a muzei obou zemí.

Článek 6

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi organizacemi novinářů, redakcemi novin, tiskovými agenturami, rozhlasovými a televizními organizacemi k popularizaci a propagování úspěchů druhé země v oblasti politiky, ekonomiky, kultury, vědy a výsledků vzájemné spolupráce mezi oběma zeměmi.

Za tímto účelem budou umožňovat:

- a) vzájemnou výměnu informací, článků, fotografií a jiných materiálů pro zveřejňování v tisku, rozhlase a televizi;
- b) výměnu rozhlasových a televizních programů, filmů a hudebních nahrávek;
- c) výměnu pracovníků z uvedených oblastí k výměně zkušeností a informací.

Článek 7

Obě strany budou napomáhat rozvoji vztahů mezi ústředními organizacemi tělovýchovy a sportu, pořádání soutěží a přátelských setkání, jakož i rozvíjení přímé spolupráce mezi sportovními organizacemi obou zemí.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Článek 8

Obě strany budou podporovat přátelskou spolupráci v oblasti kultury mezi odborovými organizacemi, organizacemi žen, mládeže a pionýrů, družebními organizacemi a jinými společenskými organizacemi obou zemí.

Článek 9

Obě strany budou v zájmu rozšiřování a prohlubování přátelských vztahů lidu obou zemí podporovat rozvoj spolupráce mezi organizacemi zabývajícími se turistikou.

Článek 10

Obě strany budou:

- a) podporovat spolupráci mezi předními představiteli kulturních institucí v socialistických zemích zaměřenou na výměnu zkušeností plynoucích z realizace kulturní politiky v jednotlivých zemích a na posilování dvoustranné anebo vícestranné spolupráce;
- b) koordinovat činnost a poskytovat si vzájemnou pomoc v mezinárodních organizacích kulturní povahy a vzájemně konzultovat přípravu a účast na mezinárodních konferencích kulturního charakteru.

Článek 11

K provádění této dohody budou obě smluvní strany sjednávat na dvouleté nebo delší období plány kulturní spolupráce, které budou obsahovat rovněž finanční podmínky dohodnutých akcí.

Jednání týkající se těchto otázek se budou konat střídavě v Praze a v Hanoji.

Článek 12

Dnem, kdy tato dohoda vstoupí v platnost, pozbude platnosti Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou republikou a Vietnamskou demokratickou republikou ze dne 20. března 1957.

Článek 13

Tato dohoda se sjednává na dobu pět let a bude se prodlužovat vždy o dalších pět let, pokud ji jedna ze smluvních stran nevypoví šest měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

Článek 14

Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Dáno v Hanoji dne 21. března 1977 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a vietnamském, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu

Vietnamské socialistické republiky:

Tran Quang Huy v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo dopravy**

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 24. března 1977 čj. 6257/77-03, **kterým se mění a doplňuje Směrnice federálního ministerstva dopravy ze dne 14. března 1973 čj. 10 649/73-09/2 o pracovní pohotovosti.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1977 a je uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 10/1977.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví, ve znění zákona č. 43/1976 Sb. (úplné znění č. 127/1976 Sb.), **Předpis o způsobilosti leteckého personálu civilního letectví L 1** čj. 21 765/76-20 z 14. 10 1976.

Tento předpis nabývá účinnosti dnem 1. června 1977 a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce — Inspektorátů v Praze a Bratislavě.

Distribucí předpisu je pověřena letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, Praha 68, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředními výbory Odborového svazu pracovníků železnic a Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 31. května 1977 čj. 14 110/1977-03 **o odměňování příslušníků Sboru ozbrojené ochrany železnic a Sboru ozbrojené ochrany letišť.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1977 a je uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 12/1977.

Pro příslušníky útvarů, na něž se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti výnos ministerstva dopravy ze dne 25. července 1968 čj. 21 119/1968-21 o mzdových podmínkách příslušníků útvarů ozbrojené a požární ochrany železnic a požárních útvarů v oboru civilního letectví a vodní dopravy (Věstník ministerstva dopravy č. 16/1968; reg. v částce 35/1968 Sb.).

Federální ministerstvo financí

vydalo

- podle § 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-2010/77 ze dne 31. ledna 1977 **II. Změny a doplňky sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1977, platné od 1. února 1977;**
- podle § 6, 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-9708/77 ze dne 26. dubna 1977 **Změny a doplňky seznamu oborů a skupin výrobků, u nichž se s účinností od 1. ledna 1977 odvádí daň z obratu rozdílem, platné od 1. května 1977;**
- podle § 6, 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-9710/77 ze dne 26. dubna 1977 **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos o dočasných sazbách daně z obratu pro podniky místního hospodářství a výrobních družstev** čj. VI/2-27 146/76 ze dne 26. listopadu 1976;
- podle § 6, 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-2439/77 ze dne 25. dubna 1977 **III. Změny a doplňky sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1977, platné od 1. května 1977.**

Uvedené výnosy budou publikovány ve Finančním zpravodaji a lze do nich nahlédnout u okresních a krajských finančních správ a u ministerstev financí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo financí

v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu a Státní bankou Československou vydalo podle § 28 odst. 1 a § 29 písm. a) vyhlášky č. 143/1970 Sb. **směrnici** čj. VII/4-6220/77 ze dne 28. března 1977, kterou se provádí **Směrnice** federálního ministerstva financí čj. VII/4-8920/72 ze dne 28. dubna 1972 o **poskytování odběrních poukazů podniků zahraničního obchodu Tuzex u některých platů ze zahraničí v neobchodní oblasti**.

Směrnice o změně, která nabývá platnosti dnem 1. května 1977, je uveřejněna ve Finančním zpravodaji č. 7/1977 ze dne 5. května 1977.

Federální ministerstvo financí

vydalo na základě § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani za mzdy, **výnos** čj. VI/1-9557/77 ze dne 2. června 1977 „**Občané Vietnamské socialistické republiky zaměstnaní v československých organizacích na základě mezivládní dohody — daň ze mzdy**“. Upravuje se jím způsob zdanění mezd vyplácených československými organizacemi těmto občanům v rámci jejich odborné přípravy.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1977; bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, a podle § 5 nařízení vlády ČSSR č. 136/1975 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ČSLA a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **seznam zaměstnání vykonávaných občanskými pracovníky vojenské správy a národních podniků v oboru MNO, které se pro účely důchodového zabezpečení zařazují do I. pracovní kategorie**.

Seznam byl uveřejněn Rozkazem ministra národní obrany č. 13 ze dne 27. 5. 1977 a nabyl účinnosti dnem 1. 7. 1977.

Do seznamu lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu dne 28. dubna 1977 **rozkaz č. 11 — Odměňování odborných, administrativních a technickohospodářských pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva vnitra**.

Rozkaz nabývá účinnosti dnem 1. června 1977.

Rozkazem se zrušují ustanovení části první rozkazu ministra vnitra ČSSR ze dne 29. ledna 1973 č. 7 — Odměňování některých kategorií občanských pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva vnitra (reg. v částce 12/1973 Sb.) včetně příloh 1 až 4 a 6 ve znění rozkazu ministra vnitra ČSSR ze dne 15. listopadu 1974 č. 41 (reg. v částce 2/1975 Sb.).

Do rozkazu lze nahlédnout ve federálním ministerstvu vnitra.

Federální ministerstvo vnitra

vydalo **rozkaz** ministra vnitra Československé socialistické republiky č. 13 ze dne 13. května 1977 — **Statut Hradní stráže Československé socialistické republiky a povolání vojáků vojsk ministerstva vnitra zařazených u Hradní stráže Československé socialistické republiky k plnění úkolů Sboru národní bezpečnosti**, s účinností od 15. června 1977.

Rozkazem se vydává Statut Hradní stráže Československé socialistické republiky, upravuje se podle § 51 odst. 2 zákona č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti, povolání vojáků vojsk ministerstva vnitra zařazených u Hradní stráže Československé socialistické republiky k plnění úkolů Sboru národní bezpečnosti a stanoví se podle § 51 odst. 4 zákona rozsah povinností a oprávnění těchto vojáků při plnění úkolů Sboru národní bezpečnosti.

Do částí II a III rozkazu lze nahlédnout na federálním ministerstvu vnitra.

Ústřední ředitel Československého filmu

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a Českým výborem odborového svazu pracovníků kultury, umění a společenských organizací **výnos č. 41** ze dne 23. 3. 1977 **o odměňování některých pracovníků Ústředního ředitelství Československého filmu.**

Výnos se vztahuje na pracovníky sekretariátu ústředního ředitele Československého filmu a upravuje jejich odměňování podle předpisů platných pro odměňování pracovníků orgánů státní správy.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1977.

Pro pracovníky, na něž se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti výnos ústředního ředitele Čs. filmu č. 11 z 29. 6. 1968, o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků Ústředního ředitelství Československého filmu a podřízených organizací, ve znění pozdějších předpisů.

Do výnosu lze nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a s ministerstvem zdravotnictví ČSR a se souhlasem Českého výboru odborového svazu pracovníků školství a vědy a Českého výboru odborového svazu pracovníků zdravotnictví **výnos** ze dne 15. dubna 1977 čj. 12 000/77-42, **kterým se mění a doplňuje pracovní řád pro výchovné a ostatní pracovníky škol a výchovných zařízení a pro pracovníky školních jídelen a jídelen ve výchovných zařízeních, spravovaných národními výbory** ze dne 19. července 1971 čj. 16 300/71-132 (Věstník MŠ a MK 1971, str. 113, reg. č. 27/1971 Sb.).

Uvedený výnos zpřesňuje ustanovení pracovního řádu o hodnocení pracovníků a o ukládání kárných opatření.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1977 seš. 5, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu školství ČSR, v odborech školství krajských a okresních národních výborů a u ředitelství škol.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány vydalo dne 31. května 1977 pod čj. 16 761/77-25 podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 73/1973 Sb., o branné výchově, a podle § 19 odst. 1 zákona č. 19/1966 Sb. **Směrnice ministerstva školství České socialistické republiky, jimiž se stanoví zásady pro brannou výchovu na vysokých školách.**

Směrnice upravují systém a formy branné výchovy, obsah branné výchovy a její organizační, materiální, technické a finanční zabezpečení.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. září 1977 a jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1977, sešit 6, do kterého lze nahlédnout ve všech školách a v odborech školství okresních a krajských národních výborů.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), **výnos o započítávání předchozího studia, kursů a zkoušek pro účely dalšího studia při zaměstnání na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání** ze dne 31. května 1977 čj. 12 921/77-211.

Výnos upravuje rozsah započítávání předchozího studia, osvobození od vyučování a zkoušek a postup při započítávání předchozího studia a stanovení rozdílových zkoušek.

Výnos nabývá účinnosti dnem registrace ve Sbírce zákonů a zrušuje se jím výnos o započítávání státních zkoušek z těsnopisu a ze psaní strojem ve studiu pracujících na odborných a středních odborných školách ze dne 22. prosince 1966 čj. 38 075/66-II/3.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit č. 6/1977 a lze do něho nahlédnout na všech školách, odborech školství okresních a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

Ministr vnitra České socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zák. č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zák. č. 65/1965 Sb. (zákoník práce) ve znění zákonů č. 88/1968 Sb., č. 153/1969 Sb., č. 100/1970 Sb. a č. 20/1975 Sb., v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu dne 12. května 1977 **rozkaz č. 7 o odměňování některých kategorií občanských pracovníků v oboru působnosti bezpečnostního úseku ministerstva vnitra České socialistické republiky.**

Rozkaz nabývá účinnosti dnem 1. června 1977 a lze do něho nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky, na krajské správě SNB hl. města Prahy a Středočeského kraje a na všech krajských správách SNB v České socialistické republice.

Zrušuje se

- ustanovení částí první a třetí rozkazu ministra vnitra České socialistické republiky ze dne 9. ledna 1973 č. 1 o odměňování některých kategorií občanských pracovníků v oboru bezpečnostního úseku ministerstva vnitra České socialistické republiky, včetně jeho příloh č. 1, 4 a 5 (reg. v částce 9/1973 Sb.),
- rozkaz ministra vnitra České socialistické republiky ze dne 1. listopadu 1974 č. 21 o odměňování některých kategorií občanských pracovníků (reg. v částce 27/1974 Sb.),
- ustanovení bodu 3 rozkazu ministra vnitra České socialistické republiky ze dne 10. února 1975 č. 6 o odměňování některých kategorií občanských pracovníků, kterým se mění a doplňuje rozkaz ministra vnitra České socialistické republiky z 9. ledna 1973 č. 1 o odměňování některých kategorií občanských pracovníků v oboru působnosti bezpečnostního úseku ministerstva vnitra České socialistické republiky, ve znění rozkazu ministra vnitra ČSR z 1. listopadu 1974 č. 21 (reg. v částce č. 10/1975 Sb.),
- rozkaz ministra vnitra České socialistické republiky ze dne 29. září 1976 č. 19 o odměňování některých kategorií občanských pracovníků v oboru působnosti bezpečnostního úseku ministerstva vnitra České socialistické republiky; opatření provedená v souladu s ním zůstávají nedotčena (reg. v částce 25/1976 Sb.).

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 3 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoník práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Slovenským výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 23. května 1977 čj. HS-339/13-1977 **o odměňování některých kategorií pracovníků bezpečnostního úseku ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky a útvarů Sboru národní bezpečnosti v jeho působnosti.**

Výnos se vztahuje na odměňování odborných, administrativních, technickohospodářských, zdravotnických, uměleckých a pedagogických pracovníků.

Zrušuje se výnos ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky ze dne 1. února 1973 čj. HS-756/13-1972 (reg. v částce 11/1973 Sb.) o odměňování některých kategorií pracovníků v působnosti ministerstva vnitra SSR na bezpečnostním úseku, ve znění výnosu ze dne 11. prosince 1974 čj. HS-1402/13-1974 (reg. v částce 26/1974 Sb.).

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra Slovenské socialistické republiky, krajských správách Sboru národní bezpečnosti a okresních odděleních Veřejné bezpečnosti.

Slovenský báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, **výnos** čj. 932/1977 ze dne 25. března 1977, **kterým se povoluje používat k trhavým pracím důlně bezpečnou protiplynovou trhavinu II. kategorie Ostravit B.**

Výnosem Slovenský báňský úřad stanovil, kterou další výbušninu lze používat k trhavým pracím a za jakých podmínek.

Výnos byl zaslán všem obvodním báňským úřadům a odborům výstavby a územního plánování krajských a okresních národních výborů; lze do něho nahlédnout na těchto orgánech.

Slovenský báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, **výnos** čj. 1560/1977 ze dne 8. dubna 1977, **kterým se povoluje používat k trhacím pracím důlní časované (milisekundové) elektrické rozbušky DeR-N s Cudutinkou.**

Výnosem Slovenský báňský úřad stanovil, kterou další výbušinu lze používat k trhacím pracím a za jakých podmínek.

Výnos byl zaslán všem obvodním báňským úřadům a odborům výstavby a územního plánování krajských a okresních národních výborů; lze do něho nahlédnout na těchto orgánech.